

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 6.9.2000
KOM(2000) 548 endelig

2000/0225 (CNS)

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i 2001

..

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Indledning

1. Udkastet til forslag til retningslinjer for beskæftigelsen er ét element i den beskæftigelsespakke, som Kommissionen hvert år vedtager, og som på Det Europæiske Råds efterårsmøde endeligt stadfæstes. Pakken består af udkastet til den fælles beskæftigelsesrapport for 2000 samt retningslinjerne for beskæftigelsen og henstillinger for hvert land for 2001. I den fælles beskæftigelsesrapport gennemgås beskæftigelsessituationen, og de foranstaltninger, medlemsstaterne har truffet som følge af retningslinjerne for beskæftigelsen og henstillingerne for 2000, vurderes. Retningslinjerne for beskæftigelsen indeholder en række politiske retningslinjer for alle medlemsstater, mens henstillingerne vedrører specifikke lande. Nye retningslinjer skal være i overensstemmelse med den analyse, der blev foretaget i den fælles beskæftigelsesrapport. I forbindelse med retningslinjerne for beskæftigelsen er der imidlertid foretaget en mere tilbundsående revision for at tage hensyn til de nye områder, der som aftalt på topmødet i Lissabon skal prioriteres, men strukturen med de fire søjler er bibeholdt.

Traktatens bestemmelser

2. Dette forslag til retningslinjer for beskæftigelsen er det fjerde i rækken - hvert sæt retningslinjer dækker et år - siden de nye bestemmelser i traktatens afsnit om beskæftigelse trådte i kraft efter det ekstraordinære topmøde i Luxembourg vedrørende beskæftigelsen i slutningen af 1997. Siden traktatens artikel 128 trådte i kraft i 1999, er Kommissionen nu formelt forpligtet til at fremsætte et forslag til retningslinjer for beskæftigelsen. Medlemsstaterne skal tage hensyn til retningslinjerne i forbindelse med udformningen af deres beskæftigelsespolitikker og rapportere om gennemførelsen af disse i foråret 2001, således at det næste sæt årlige retningslinjer i Luxembourg-processen kan udarbejdes.

3. Forslaget til retningslinjer for beskæftigelsen for 2001 skal fremlægges for Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Beskæftigelsesudvalget, som skal afgive udtalelse. Inden Rådet formelt vedtager retningslinjerne for 2001, skal man på Det Europæiske Råds møde gennemgå den fælles beskæftigelsesrapport, som - efter at Rådet har drøftet Kommissionens udkast - vil afspejle Kommissionens og Rådets fælles vurdering af medlemsstaternes gennemførelse af de tidligere retningslinjer og danne grundlag for de nye retningslinjer.

4. For at sikre de yderligere fremskridt, der er nødvendige, er der behov for en sund makroøkonomisk politik, en rimelig lønudvikling og strukturelle reformer i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik samt en målrettet gennemførelse af retningslinjerne for beskæftigelsen på grundlag af de fire søjler, nemlig fremme af arbejdsstyrkens beskæftigelsesevne, virksomhedernes og de ansattes tilpasningsevne, iværksætterlysten og ligestilling på arbejdsmarkedet. Som fastsat i traktatens artikel 126 kræves det af medlemsstaterne, at de gennemfører deres beskæftigelsespolitikker således, at de er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.

Retningslinjerne for 2001 i hovedtræk

5. Kommissionens fremgangsmåde og indholdet af retningslinjerne for 2001 er påvirket af fire hovedfaktorer, nemlig konklusionerne fra topmødet i Lissabon, midtvejsrevisionen af Luxembourg-processen, der blev foretaget på grundlag af de rammer, der blev fastsat i

konklusionerne fra topmødet i Lissabon, analysen af den fælles beskæftigelsesrapport og behovet for forenkling på bestemte områder. I det følgende gives en oversigt over, hvorledes der er blevet taget hensyn til disse elementer i forbindelse med revisionen af retningslinjerne for 2001.

Bevarelse af de fire søjler

6. Beskæftigelsesudvalget foretog for nylig en midtvejsrevision af Luxembourg-processen på grundlag af de rammer, der blev afstukket på topmødet i Lissabon. Det blev konkluderet, at traktatens afsnit om beskæftigelse og den efterfølgende Luxembourg-proces gennem den "åbne koordinationsmetode" baseret på udarbejdelse af retningslinjer for beskæftigelsen på fællesskabsplan, som omsættes i nationale handlingsplaner for beskæftigelsen, har været en succes både politisk og med henblik på at mindske arbejdsløsheden.

7. Midtvejsrevisionen bekræftede, at der er bred konsensus om, **at strukturen med de fire søjler har vist sig at være fornuftig**, hvorfor den ikke bør ændres, indtil der er blevet foretaget en fuldstændig vurdering af virkningerne af strategien mod slutningen af den nuværende femårige periode i 2002. Midtvejsrevisionen har også givet mulighed for at beslutte, hvorledes de politiske ideer fra topmødet i Lissabon kan indarbejdes i retningslinjerne.

De nye overordnede områder, der skal prioriteres som følge af konklusionerne fra topmødet i Lissabon

8. På topmødet i Lissabon enedes man om en ny overordnet strategi for beskæftigelse, økonomisk reform og social samhørighed som en del af det videnskabelige samfund og forpligtede sig til at skabe betingelserne for **fuld beskæftigelse**. På topmødet tilsluttede man sig det overordnede mål med at **øge erhvervsfrekvensen** fra 62,2 % i 1999 til 70 % i 2010 (og til mere end 60 % for kvinder). Bestræbelserne for at skabe fuld beskæftigelse, som en indsats på alle de områder, søjlerne dækker, skal bidrage til, samt målene for 2010 bør i høj grad fremhæves i retningslinjerne. Kommissionen har valgt en generel indledning, hvori det overordnede mål og det grundlæggende institutionelle grundlag for strategien gentages (de forskellige aktørers rolle fastsættes også mere klart, og der ses på behovet for yderligere at udvikle mål og benchmarkingmetoder).

9. I den generelle del tages der fat på yderligere to generelle spørgsmål fra Det Europæiske Råds møder i Lissabon og Feira for derved at fremhæve deres overordnede relevans for søjlerne. Det første vedrører **arbejdsmarkedets parters** rolle; de blev på Det Europæiske Råds møde i Santa Maria da Feira opfordret til at spille en mere fremtrædende rolle i forbindelse med gennemførelsen og overvågningen af retningslinjerne, som afhænger af dem. Det andet vedrører **livslang uddannelse**, hvis betydning navnlig blev understreget i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon. Medlemsstaterne og Kommissionen har defineret livslang uddannelse som "alle målrettede uddannelsesaktiviteter, både formelle og uformelle, der gennemføres løbende med det formål at øge kvalifikationer, viden og kompetence". Det er generelt relevant for søjlerne vedrørende beskæftigelsesevne og tilpasningsevne, hvor den påkrævede indsats skal yderligere udvides under den relevante retningslinje, hvilket vil variere afhængig af omfanget heraf og de organisationer, der er ansvarlige for den (almen uddannelse og erhvervsuddannelse i skoler og på arbejdspladsen for unge og voksne).

10. Som følge heraf er retningslinjerne for **livslang uddannelse** under søjlen vedrørende beskæftigelsesevne (retningslinjerne 4-6) blevet knyttet sammen for derved at sikre en integreret strategi for livslang uddannelse, hvor arbejdsmarkedets parters og medlemsstaternes respektive roller i højere grad er blevet tydeliggjort under søjlen vedrørende beskæftigelsesevne (retningslinjerne 14-16).

Specifikke områder, der skal prioriteres som følge af konklusionerne fra topmødet i Lissabon.

11. Anvendelsesområdet for retningslinjerne for fremme af beskæftigelsen i service-sektoren er i overensstemmelse med konklusionerne fra topmødet i Lissabon blevet udvidet til at omfatte personlige tjenester (retningslinje 11).

12. Der er blevet fokuseret mere på at tage fat på **de diskriminerende aspekter af arbejdsmarkedet** for at styrke forbindelsen til den sociale integration (retningslinje 8).

13. Som følge af **konklusionerne** fra topmødet i Lissabon er en række ajourførte fælles målsætninger for uddannelse (retningslinjerne 4-5) og kravene til mere nationale målsætninger blev indarbejdet i retningslinjerne (se retningslinje 7 vedrørende erhvervsuddannelse, retningslinje 8 vedrørende forskelsbehandling og retningslinje 19 vedrørende lige muligheder).

Ændringer som følge af analysen af den fælles beskæftigelsesrapport

14. Analysen af de nationale gennemførelsesrapporter, der er indeholdt i den fælles beskæftigelsesrapport, afslører, at i lyset af den økonomisk sundere situation begynder langvarige problemer som f.eks. høj arbejdsløshed og lav erhvervsfrekvens blandt kvinder at blive løst. Erhvervsfrekvensen blandt ældre er imidlertid fortsat lav i mange medlemsstater, og det er tydeligere end tidligere, at der dukker nye udfordringer op, navnlig mangel på arbejdskraft, manglende overensstemmelse mellem arbejdstagernes kvalifikationer og de kvalifikationer, der efterspørges på arbejdsmarkedet, og regionale forskelle.

15. Som følge af **arbejdsmarkedssituationen** og delvis med henblik på **en forenkling** er der blevet foretaget følgende ændringer af retningslinjerne:

- Retningslinjerne vedrørende forebyggelse af arbejdsløshed, hvor medlemsstaterne i praksis behandlede unge og voksne arbejdsløse som en del af et integreret sæt foranstaltninger, er blevet samlet under retningslinje 1.
- Den tidligere retningslinje 3 om aktive arbejdsmarkedspolitikker er blevet ajourført og opdelt i to retningslinjer (den nye retningslinje 2 og 6). Det fælles benchmark på 20 % (er nu generelt nået) er blevet udskiftet af nye mål i form af udgifter pr. person til aktive foranstaltninger og et mere ambitiøst og konkret benchmark for uddannelsesforanstaltninger.
- Retningslinjen vedrørende ældre arbejdstagere (nu retningslinje 3) er blevet udvidet fra kun at omfatte aspektet vedrørende skattemæssige fordele til et mere overordnet sæt strategier, der skal **forlænge den erhvervsaktive alder**.
- Retningslinje 7 vedrører problemet med mangler på arbejdsmarkedet og den manglende overensstemmelse mellem arbejdstagernes kvalifikationer, og de kvalifikationer, der efterspørges på arbejdsmarkedet.

- To tidligere retningslinjer vedrørende lige muligheder er blevet samlet under en ny retningslinje 19.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i 2001

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 128, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴, og

under henvisning til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Luxembourg-processen, der er baseret på gennemførelsen af den koordinerede europæiske beskæftigelsesstrategi, blev iværksat på Det Europæiske Råds ekstraordinære møde om beskæftigelsen den 20.-21. november 1997. Rådets resolution af 15. december 1997 om retningslinjerne for beskæftigelsen i 1998⁵, der blev bekræftet af Det Europæiske Råd, iværksatte en meget synlig proces, der er præget af et stærkt politisk engagement og bred enighed blandt de berørte parter.
- (2) Rådets beslutning af 13. marts 2000 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik for år 2000⁶ har gjort det muligt at konsolidere Luxembourg-processen ved at sikre, at der er overensstemmelse med disse retningslinjer.
- (3) På Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23.-24. marts 2000 blev der fastlagt en ny strategisk målsætning for EU, nemlig at blive verdens mest konkurrencedygtige og dynamiske videnskabsbaserede økonomi, der har kapacitet til at sikre en bæredygtig økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed. Ved at nå dette mål vil EU være i stand til igen at skabe betingelserne for fuld beskæftigelse.

¹ EFT C ... af, s. ...

² EFT C ... af, s. ...

³ EFT C ... af, s. ...

⁴ EFT C ... af, s. ...

⁵ EFT C ... af, s. ...

⁶ EFT C ... af, s. ...

- (4) Det er nødvendigt at sikre overensstemmelse og synergi mellem retningslinjerne for beskæftigelsen og de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.
- (5) I forbindelse med gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen bør medlemsstaterne sigte mod en høj grad af overensstemmelse med to andre prioriterede områder, der blev fremhævet på topmødet i Lissabon, nemlig modernisering og forbedring af den sociale beskyttelse og fremme af social integration, samtidig med at det sikres, at det kan betale sig at arbejde, og at socialsikringsordningerne på lang sigt er bæredygtige.
- (6) På Det Europæiske Råds møde i Lissabon blev det fremhævet, at der er behov for at tilpasse de europæiske uddannelsessystemer til såvel kravene i det videnbaserede samfund som behovet for højere og bedre beskæftigelse, og medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen blev opfordret til at sigte mod en betydelig årlig stigning i størrelsen af investeringerne pr. person i menneskelige ressourcer.
- (7) På Det Europæiske Råds møde i Santa Maria da Feira den 19.-20. juni 2000 blev arbejdsmarkedets parter opfordret til at spille en mere fremtrædende rolle i forbindelse med fastlæggelsen, gennemførelsen og evalueringen af retningslinjerne for beskæftigelsen, som afhænger af dem, idet der navnlig skal fokuseres på modernisering af tilrettelæggelsen af arbejde, livslang uddannelse og højere erhvervsfrekvens, navnlig for kvinder.
- (8) I den fælles beskæftigelsesrapport for 2000, der er udarbejdet af Rådet og Kommissionen, beskrives beskæftigelsessituationen i Fællesskabet, og der ses nærmere på medlemsstaternes indsats i forbindelse med gennemførelsen af deres beskæftigelsespolitik i overensstemmelse med retningslinjerne for beskæftigelsen for 2000 og Rådets henstilling af 14. februar 2000⁷ om gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik.
- (9) Den [...] vedtog Rådet endnu en henstilling om gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik.
- (10) Der bør tages hensyn til midtvejsrevisionen af Luxembourg-processen, der blev foretaget i 2000 på anmodning af Det Europæiske Råd i Lissabon, i forbindelse med revisionen af retningslinjerne for beskæftigelsen for 2001, uden at den grundlæggende struktur med fire søjler forandres, og i forbindelse med forbedringen af Luxembourg-processens effektivitet.
- (11) Medlemsstaterne bør styrke deres indsats for at medtage kønsaspektet på tværs af alle søjler og gøre det synligt.
- (12) Der kan være forskelle i, hvorledes retningslinjerne gennemføres afhængigt af deres art, modtagerne og de forskellige forhold i medlemsstaterne. De bør respektere nærhedsprincippet og medlemsstaternes ansvar for så vidt angår beskæftigelsen.
- (13) Ved gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen bør medlemsstaterne være i stand til at tage regionale forhold i betragtning, samtidig med at de fuldt ud opfylder kravene til de nationale mål og princippet om ligebehandling.

⁷ EFT C af, s. ...

- (14) Rådets direktiv 1999/85/EF⁸, i medfør af hvilket der gives mulighed for at anvende en lavere momssats på arbejdsintensive ydelser på forsøgsbasis, bør følges op for at undersøge navnlig virkningerne af de nationale initiativer for så vidt angår jobpotentiallet.
- (15) Der bør i den nye periode fokuseres på strukturfondenes og navnlig Den Europæiske Socialfonds bidrag til den europæiske beskæftigelsesstrategi.
- (16) En bæredygtig udvikling og medtagelse af miljøspørgsmål i andre fællesskabs-politikker er mål i traktaten. Medlemsstaterne opfordres til at sikre dette i forbindelse med deres nationale beskæftigelsesstrategier ved at fremme jobskabelsen på miljøområdet -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik for 2001, jf. bilaget, vedtages. Medlemsstaterne skal tage hensyn til dem i forbindelse med deres beskæftigelsespolitikker.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Rådets vegne

[...]

Formand

⁸ EFT L 277 af 28.10.1999, s. 34

BILAG

RETNINGSLINJERNE FOR BESKÆFTIGELSEN I ÅR 2001

GENERELLE MÅLSÆTNINGER - AT SKABE BETINGELSERNE FOR FULD BESKÆFTIGELSE I ET VIDENBASERET SAMFUND

Den omhyggelige opbygning de seneste ti år af makroøkonomiske rammer for stabilitet og vækst har sammen med en vedvarende indsats for at reformere arbejds- og kapitalmarkedet og markedet for tjenesteydelser samt gode udsigter for verdensøkonomien skabt gunstige økonomiske udsigter for EU, som vil gøre det muligt at nå nogle af EU's væsentligste grundlæggende mål. Der sker imidlertid ikke automatisk flere fremskridt; det kræver styring, engagement og fælles indsats.

Det er derfor, man på det Det Europæiske Råds møde i Lissabon gik ind for fuld beskæftigelse som det grundlæggende mål for EU's beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitik og forpligtede medlemsstaterne til at nå dette strategiske mål ved at gøre EU til den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, der er i stand til at sikre en bæredygtig økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed. For at nå disse mål er det nødvendigt, at Fællesskabet og medlemsstaterne samtidigt gør en indsats. Det kræver også, at der fortsat gennemføres en effektiv og afbalanceret blanding af politikker, der indbyrdes støtter hinanden, på grundlag af en makroøkonomisk politik, strukturelle reformer, der er med til at skabe fleksible arbejdsmarkeder, der er i stand til at tilpasse sig, og fremme nyskabelser og konkurrenceevne samt en aktiv velfærdsstat, der fremmer udviklingen af de menneskelige ressourcer, medbestemmelse, social integration og solidaritet.

Hovedudfordringerne i forbindelse med Luxembourg-processen er at forberede overgangen til den videnbaserede økonomi, drage fordel af informations- og kommunikationsteknologien, modernisere den europæiske samfundsmodel ved at investere i mennesker og bekæmpe social udstødelse samt fremme lige muligheder. For at få fuld beskæftigelse, hvilket blev fastsat som mål i Lissabon, bør medlemsstaterne lade deres foranstaltninger i medfør af retningslinjerne under de fire søjler indgå i en sammenhængende, overordnet strategi, der omfatter følgende generelle mål:

- A. At øge beskæftigelsesmulighederne og skabe tilstrækkeligt incitament blandt alle, der er villige til at påtage sig lønnet arbejde, med henblik på at skabe fuld beskæftigelse. Med henblik herpå bør medlemsstaterne fastsætte nationale målsætninger for stigningen i beskæftigelsen for derved at bidrage til de overordnede europæiske bestræbelser for i 2010 at nå en samlet erhvervsfrekvens på 70 % og en erhvervsfrekvens på mere end 60 % for kvinder. I forbindelse hermed bør der også tages hensyn til bestræbelserne for at forbedre jobkvaliteten.
- B. Medlemsstaterne fastlægger overordnede og sammenhængende strategier for livslang uddannelse for derved at hjælpe befolkningen med at få og ajourføre de kvalifikationer, der er nødvendige for at klare de økonomiske, sociale og arbejdsmarkedsmæssige forandringer gennem et helt arbejdsliv. Strategierne bør navnlig dække udviklingen af grundlæggende uddannelse, videreuddannelse og videregående uddannelse samt erhvervsuddannelse for unge og voksne for at forbedre deres beskæftigelsesevne, tilpasningsevne og kvalifikationer samt deres deltagelse i det videnbaserede samfund. I forbindelse med disse strategier bør der sikres en koordinering af de offentlige myndigheders, virksomhedernes, arbejds-

markedets parter og enkeltpersoners delte ansvar, hvilket civilsamfundet på hensigtsmæssig vis skal bidrage til for derved at bidrage til gennemførelsen af det videnbaserede samfund. Arbejdsmarkedets parter bør i den forbindelse forhandle og enes om foranstaltninger for at forbedre videre- og efteruddannelse af voksne for at øge arbejdstagernes tilpasningsevne og virksomhedernes konkurrenceevne. Medlemsstaterne bør derfor fastsætte en række nationale målsætninger for stigningen i investeringer i menneskelige ressourcer samt i deltagelsen i efter- og videreuddannelse (såvel formel som uformel) og jævnligt holde øje med, hvilke fremskridt der gøres for at nå disse mål.

- C. Medlemsstaterne etablerer et overordnet partnerskab med arbejdsmarkedets parter om gennemførelsen, overvågningen og opfølgningen af beskæftigelsesstrategien. Arbejdsmarkedets parter på alle niveauer opfordres til at øge deres indsats til støtte for Luxembourg-processen. Inden for de overordnede rammer og de målsætninger, der er fastsat i medfør af disse retningslinjer, opfordres arbejdsmarkedets parter til i overensstemmelse med national tradition og praksis at iværksætte deres egen proces for gennemførelsen af de retningslinjer, de har hovedansvaret for, indkredse de emner, de vil forhandle om, og regelmæssigt rapportere om de fremskridt, der gøres som følge af deres indsats vedrørende beskæftigelsen og den måde, hvorpå arbejdsmarkedet fungerer, samt virkningerne heraf. Arbejdsmarkedets parter på europæisk plan opfordres til at fastlægge deres bidrag og overvåge, fremme og støtte den indsats, der gøres på nationalt plan.
- D. Ved omsættelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen i de nationale politikker vil medlemsstaterne tage behørigt hensyn til alle fire søjler og de generelle målsætninger ved at foretage en afbalanceret prioritering, idet de respekterer, at retningslinjerne hænger nøje sammen og har samme værdi. Ved hjælp af de nationale handlingsplaner vil der blive udviklet en beskæftigelsesstrategi, der bl.a. omfatter indkredsning af den blandingspolitik på grundlag af de fire søjler og de generelle mål, der tydeliggør, hvorledes de politiske initiativer under de forskellige retningslinjer er struktureret for at nå de langsigtede mål.
- E. Medlemsstaterne og Kommissionen bør styrke udviklingen af fælles kvantitative indikatorer for på hensigtsmæssig vis at evaluere de fremskridt, der gøres i forbindelse med alle fire søjler, og støtte fastsættelsen af benchmarks og indkredsningen af god praksis. Arbejdsmarkedets parter bør fastsætte hensigtsmæssige indikatorer og benchmarks og udvikle statistiske databaser til brug ved målingen af de fremskridt, der gøres i forbindelse med den indsats, de har ansvaret for.

I. FORBEDRING AF ARBEJDSSTYRKENS BESKÆFTIGELSESEVNE

En indsats over for ungdomsarbejdsløsheden og forebyggelse af langtidsledighed

For at påvirke tendenserne i ungdomsarbejdsløsheden og langtidsledigheden vil medlemsstaterne øge deres indsats for at udvikle forebyggende strategier med fokus på beskæftigelsesevnen, som tager udgangspunkt i en tidlig indkredsning af den enkeltes behov. Inden for en frist, som de enkelte medlemsstater fastsætter, dog højst to år, - denne frist kan dog være længere i de medlemsstater, hvor arbejdsløsheden er særlig høj - sørger de for følgende:

1. Alle arbejdsløse tilbydes en ny start - for unges vedkommende inden de har været arbejdsløse i seks måneder, og for voksnes vedkommende inden de har været arbejdsløse i tolv måneder - i form af uddannelse, omskoling, jobtræning, arbejde eller andre foranstaltninger og om nødvendigt med ledsagende individuel erhvervsvejledning og rådgivning, der kan fremme deres indslusning på arbejdsmarkedet.

Disse forebyggende foranstaltninger og foranstaltninger til forbedring af beskæftigelsesevnen bør kombineres med foranstaltninger med henblik på at mindske antallet af langtidsledige ved at fremme deres genindslusning på arbejdsmarkedet.

I den forbindelse bør medlemsstaterne fortsætte moderniseringen af deres offentlige arbejdsformidlinger og deres partnerskab med andre tjenesteydere, således at de mest effektivt kan gennemføre strategien for forebyggelse af arbejdsløshed og aktivering.

En mere beskæftigelsesvenlig strategi - understøttelses-, skatte- og uddannelses-systemerne

Understøttelses-, skatte- og uddannelsessystemerne bør - hvor det viser sig nødvendigt - gennemgås og tilpasses med henblik på aktivt at forbedre arbejdsløses beskæftigelsesevne. Endvidere bør disse systemer indbyrdes påvirke hinanden med henblik på at fremme genindslusningen på arbejdsmarkedet af personer, der ikke er erhvervsaktive, og som er villige og i stand til at komme i arbejde. Der bør lægges særlig vægt på at fremme incitamenter for arbejdsløse eller personer, der ikke er erhvervsaktive, for at få dem til at søge og påtage sig arbejde samt foranstaltninger med henblik på at forbedre deres kvalifikationer og øge jobmulighederne for navnlig dem med de største problemer.

2. Hver medlemsstat vil:

- revidere og omlægge sit understøttelses- og skattesystem for klart at tilskynde ledige og andre uden for arbejdsmarkedet til at søge og tage arbejde
- bestræbe sig på væsentligt at forøge antallet af personer, som deltager i aktive foranstaltninger, der kan forbedre deres beskæftigelsesevne og derved sikre en effektiv indslusning på arbejdsmarkedet, og øger i lyset af sin udgangssituation udgifterne pr. person til aktive foranstaltninger, idet der tages hensyn til omkostningseffektivitet og den overordnede balance på budgettet.

Fastlæggelse af en strategi til forlængelse af den erhvervsaktive alder

Der er behov for tilbunds gående ændringer i den fremherskende holdning på arbejdsmarkedet til ældre arbejdstagere samt en revision af skatte- og understøttelsessystemerne for derved at sikre fuld beskæftigelse, hjælpe med til at garantere, at socialsikringsordningerne er rimelige og bæredygtige, og bedst muligt udnytte ældre arbejdstageres erfaringer.

3. Medlemsstaterne vil derfor udforme strategier for at forlænge den erhvervsaktive alder med henblik på at øge ældre arbejdstageres evne og incitament til at blive på arbejdsmarkedet længst muligt, navnlig ved at:

- vedtage positive særforanstaltninger for at bevare ældre arbejdstageres arbejdsevne og kvalifikationer, indføre fleksible arbejdsordninger og skabe øget bevidsthed hos arbejdsgiverne om ældre arbejdstageres potentiale
- sikre, at ældre arbejdstagere i tilstrækkelig grad har adgang til videre- og efteruddannelse, således at de har mulighed for at deltage på lige fod med andre på et videnbaseret arbejdsmarked
- revidere skatte- og socialbeskyttelsessystemerne for derved at fjerne initiativhæmmende forhold og skabe nye incitamenter for ældre arbejdstagere til at blive på arbejdsmarkedet.

Udvikling af kvalifikationer til det nye arbejdsmarked inden for rammerne af livslang uddannelse

Effektive og velfungerende uddannelsessystemer, der er åbne over for arbejdsmarkedets behov, er nøglen til udviklingen af en videnbaseret økonomi og højere og bedre beskæftigelse. De er også væsentlige for at sikre livslang uddannelse og derved bane vejen for en blød overgang fra skole til arbejde, danne grundlaget for produktive menneskelige ressourcer med grundlæggende og specifikke kvalifikationer og sætte arbejdstagerne i stand til positivt at tilpasse sig de sociale, arbejdsmarkedsmæssige og økonomiske forandringer. At udvikle arbejdsstyrkens beskæftigelsesevne indebærer, at enkeltpersoner sikres de kvalifikationer, der gør dem i stand til at få adgang til og udnytte fordelene ved det videnbaserede samfund, at der tages fat på problemet med den manglende overensstemmelse mellem arbejdstageres kvalifikationer, og de kvalifikationer, der efterspørges på arbejdsmarkedet, og at det forhindres, at kvalifikationer bliver ubrugelige som følge af arbejdsløshed, manglende deltagelse på arbejdsmarkedet og udstødelse hele livet igennem.

4. Medlemsstaterne vil derfor forbedre kvaliteten af deres uddannelsessystemer samt de relevante læseplaner, herunder modernisering af praktikantsystemerne, og udvikling af lokale mangesidige uddannelsescentre for at:

- Sikre unge de grundlæggende færdigheder, herunder på IT- og sprogområdet, der er relevante for arbejdsmarkedet, og som er nødvendige for hele livet igennem at uddanne sig.
- Fjerne analfabetisme og i betydelig grad mindske antallet af unge, der tidligt går ud af skolen, navnlig ved at udvikle hensigtsmæssige støtteforanstaltninger for unge med indlæringsvanskeligheder. Medlemsstaterne vil i den forbindelse udvikle foranstaltninger med henblik på i 2010 at have halveret antallet af de

18-24-årige, der kun har afsluttet den obligatoriske skolegang, og som ikke længere er under uddannelse.

- Fremme mulighederne for voksnes adgang til livslang uddannelse, herunder arbejdstagere med atypiske kontrakter, således at andelen af voksne i den arbejdsdygtige alder (25-64-årige), der på et hvilket som helst tidspunkt deltager i uddannelseskurser, gradvis kommer til at svare til andelen i den medlemsstat, der er længst fremme, og at der i 2005 er sket en fordobling og andelen i 2010 er nået op på mindst 10 %.
- Sikre, at deres uddannelsessystemer løbende kan tilbyde ajourførte pakker af grundlæggende kvalifikationer.

For at lette mobiliteten og fremme livslang uddannelse bør medlemsstaterne forbedre anerkendelsen af kvalifikationer og den viden og de færdigheder, der er erhvervet.

5. Medlemsstaterne vil sigte mod at udvikle internetbaseret undervisning for alle borgere. Medlemsstaterne vil navnlig sikre, at alle uddannelsesinstitutioner har adgang til Internettet og multimediefaciliteter inden udgangen af 2001, og at alle de berørte lærere har de nødvendige kvalifikationer til at anvende disse teknologier inden udgangen af 2002, for derved at give alle elever et bredt kendskab til IT.

6. Medlemsstaterne vil fremme en række foranstaltninger for arbejdsløse, således at de erhverver eller ajourfører deres færdigheder, herunder inden for informations- og kommunikationsteknologi, for derved at lette deres adgang til arbejdsmarkedet og mindske uoverensstemmelsen mellem arbejdstagernes kvalifikationer og de kvalifikationer, der efterspørges på arbejdsmarkedet, Hver medlemsstat fastsætter med henblik herpå et mål for aktive foranstaltninger, der omfatter uddannelse af arbejdsløse, for derved gradvist at nå gennemsnittet i de tre medlemsstater, der er længst fremme, og mindst 20 %.

Aktive politikker for at udvikle "jobmatching" og forebygge og bekæmpe flaskehalsproblemer

I alle medlemsstaterne findes der arbejdsløshed og udstødelse fra arbejdsmarkedet, samtidig med at der i bestemte sektorer, erhverv og regioner er mangel på arbejdskraft. Med den forbedrede beskæftigelsessituation og de stadig hurtigere teknologiske forandringer vokser disse flaskehalsproblemer. En utilstrækkelig aktiv politik for at forebygge og bekæmpe den begyndende mangel på arbejdskraft vil skade konkurrenceevnen, øge faren for inflation og opretholde en høj grad af strukturel arbejdsløshed.

7. Medlemsstaterne vil i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, i det omfang det er hensigtsmæssigt, øge indsatsen for at indkredse og forebygge de begyndende flaskehalse, navnlig ved at:

- udvikle arbejdsformidlingernes evne til at finde arbejdstagere med de kvalifikationer, der passer til jobbene
- tilrettelægge strategier for at undgå mangel på kvalifikationer
- fremme erhvervsmæssig og geografisk mobilitet

- forbedre arbejdsmarkedernes måde at fungere på ved at forbedre databaserne over job og uddannelsesmuligheder, som bør være koblet sammen på europæisk plan, og anvende de moderne informationsteknologier og de erfaringer, der allerede findes på europæisk plan.

Bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af social integration via indslusning på arbejdsmarkedet

Mange grupper og enkeltpersoner har særlige problemer med hensyn til at erhverve relevante kvalifikationer og få adgang til og forblive på arbejdsmarkedet. Dette kan øge risikoen for udstødelse. Der er behov for en sammenhængende politik, der fremmer den sociale integration ved at støtte indslusningen af dårligt stillede grupper og enkeltpersoner på arbejdsmarkedet, og som bekæmper forskelsbehandling i forbindelse med adgangen til og på arbejdsmarkedet.

8. Hver medlemsstat vil:

- iværksætte effektive forebyggende og aktive politiske foranstaltninger for at fremme indslusningen på arbejdsmarkedet af grupper og enkeltpersoner, der er i risikogruppen eller dårligt stillede, for derved at undgå marginalisering, skabelsen af "fattige arbejdstagere" og et skred hen imod udstødelse
- indkredse og bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller trosretning, handicap, alder eller seksuel orientering i forbindelse med adgangen til arbejdsmarkedet og uddannelse
- afhængigt af situationen i det enkelte land gennemføre hensigtsmæssige foranstaltninger for at dække de behov, der findes blandt handicappede, etniske minoriteter og vandrede arbejdstagere i forbindelse med deres indslusning på arbejdsmarkedet, og fastsætte nationale målsætninger med henblik på herpå.

II. UDVIKLING AF IVÆRKSÆTTERLYSTEN OG JOBSKABELSEN

Start og drift af egen virksomhed må gøres lettere

Udviklingen af nye virksomheder generelt og små og mellemstore virksomheders bidrag til væksten i særdeleshed er vigtige elementer i forbindelse med jobskabelse og for udvidelsen af uddannelsesmulighederne for unge. Denne proces bør fremmes ved at gøre iværksættertanken mere markant i hele samfundet og i undervisningsforløbet ved at indføre en klar, varig og pålidelig lovgivning og ved at forbedre vilkårene for udvikling af og adgang til markederne for risikovillig kapital. Medlemsstaterne bør endvidere mindske og forenkle de administrative byrder og skatte trykket på små og mellemstore virksomheder. Det er nødvendigt at forbedre forebyggelsen af sort arbejde.

9. Medlemsstaterne vil lægge særlig vægt på i betydelig grad at mindske de generelle omkostninger og administrative byrder for virksomheder, navnlig når en virksomhed etableres, og der ansættes yderligere arbejdstagere. Medlemsstaterne bør desuden ved udformningen af de nye bestemmelser vurdere, hvilke virkninger disse i sidste ende vil have for virksomhedernes administrative byrder og generelle omkostninger.

10. Medlemsstaterne vil fremme iværksætteraktiviteter

- ved at undersøge og mindske alle hindringer i skatte- og socialsikrings-systemerne for at slå sig ned som selvstændig og etablere små virksomheder
- ved at fremme uddannelse med henblik på iværksætteraktiviteter og arbejde som selvstændig, målrettede støttetjenester samt uddannelse af nuværende og fremtidige virksomhedsejere
- ved i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at bekæmpe sort arbejde og fremme omdannelsen af denne type arbejde til normalt arbejde ved brug af alle relevante midler, herunder lovgivningsmæssige foranstaltninger, incitament og reform af skatte- og understøttelsessystemer

Nye beskæftigelsesmuligheder i det videnbaserede samfund og i servicesektoren

Hvis EU skal have held til at løse beskæftigelsesproblemet, skal alle potentielle kilder til beskæftigelse og ny teknologi udnyttes effektivt. Det er nødvendigt for at skabe gunstige rammer for innovative virksomheder, fordi de kan yde et væsentligt bidrag til at mobilisere jobskabelsespotentialer i det videnbaserede samfund. Der findes navnlig et betydeligt potentiale i servicesektoren. Med henblik herpå gælder følgende:

11. Medlemsstaterne vil fjerne hindringer for levering af tjenesteydelser og udvikle betingelserne for fuldt ud at udnytte beskæftigelsespotentialer i servicesektoren til at skabe flere og bedre job på tværs af hele rækken af traditionelle og utraditionelle tjenester, erhvervs mæssige tjenester og personlige tjenester. Det vil navnlig være hensigtsmæssigt at udnytte det beskæftigelsespotentialer, det videnbaserede samfund og miljøsektoren giver.

En lokal indsats for beskæftigelsen

Det er nødvendigt at mobilisere alle aktører på regionalt og lokalt plan for at gennemføre den europæiske beskæftigelsesstrategi ved at indkredse mulighederne for på lokalt plan at skabe job og med henblik herpå styrke partnerskaberne.

12. Medlemsstaterne vil:

- opfordre lokale og regionale myndigheder til at udvikle beskæftigelsesstrategier for fuldt ud at udnytte mulighederne for jobskabelse på lokalt plan
- fremme partnerskaber mellem alle de berørte aktører, herunder arbejdsmarkedets parter, i forbindelse med gennemførelsen af sådanne strategier på lokalt plan
- fremme foranstaltninger til at øge den konkurrencemæssige udvikling og mulighederne for jobskabelse i den kooperative sektor, navnlig levering af varer og tjenesteydelser i tilknytning til behov, som markedet endnu ikke kan tilfredsstille, og samtidig indkredse og reducere de hindringer, som bremser disse foranstaltninger
- styrke de offentlige arbejdsformidlingers rolle på alle niveauer ved at indkredse lokale beskæftigelsesmuligheder og forbedre den måde, hvorpå de lokale arbejdsmarkeder fungerer.

Skattereformer til fordel for beskæftigelse og uddannelse

Det er vigtigt at uddybe undersøgelsen af skattetrykkets indvirkning på beskæftigelsen og gøre skattesystemet mere beskæftigelsesvenligt ved at vende den langsigtede tendens til højere skatter og afgifter på arbejde. I forbindelse med skattereformer må der desuden tages hensyn til behovet for at øge erhvervslivets, de offentlige myndigheders og enkeltpersoners egne investeringer i mennesker med henblik på de langsigtede virkninger heraf for beskæftigelsen og konkurrenceevnen.

13. Hver medlemsstat vil:

- om nødvendigt fastsætte et mål for en gradvis sænkning af det overordnede skattetryk under hensyntagen til det aktuelle niveau, og hvor det er hensigtsmæssigt også et mål for en gradvis sænkning af beskatningen af arbejdsomkostninger og arbejdsomkostninger, der ikke er forbundet med lønnen, især i forbindelse med ufaglært arbejde og lavtlønsarbejde; ved gennemførelsen af disse reformer bør det undgås, at saneringen af de offentlige finanser eller socialsikringsordningers finansielle ligevægt bringes i fare
- skabe incitament til og fjerne skattemæssige hindringer for investeringer i menneskelige ressourcer
- undersøge, om det er ønskeligt at anvende alternative skatteindtægter, bl.a. afgifter på energi og forurenende emissioner, idet der tages hensyn til markedstendenserne, især på olie markeder.

III. ØGE VIRKSOMHEDERNES OG DERES ANSATTES TILPASNINGSEVNE

De muligheder, som den videnbaserede økonomi og udsigterne til højere og bedre beskæftigelse giver, kræver en efterfølgende tilpasning af tilrettelæggelsen af arbejdet, og at alle aktører, herunder virksomhederne, bidrager til gennemførelsen af strategierne for livslang uddannelse for derved at imødekomme arbejdstagernes og arbejdsgivernes behov.

Modernisering af arbejdets tilrettelæggelse

For at fremme moderniseringen af tilrettelæggelsen af arbejdet og arbejdsformerne bør der udvikles et stærkt partnerskab på alle relevante niveauer (europæisk, nationalt, sektorbestemt og lokalt samt i virksomhederne).

14. Arbejdsmarkedets parter opfordres til på alle relevante niveauer at forhandle og gennemføre aftaler til modernisering af arbejdets tilrettelæggelse, herunder også muligheden for smidige arbejdsformer, for at gøre virksomhederne produktive og konkurrencedygtige, samtidig med at man opnår den nødvendige ligevægt mellem fleksibilitet og sikkerhed og øger jobbenes kvalitet. De emner, der skal behandles, kan f.eks. være indførelse af ny teknologi, nye arbejdsformer (f.eks. telearbejde) og arbejdstidsspørgsmål som f.eks. en opgørelse på årsbasis af arbejdstiden, mindskelse af antal arbejdstimer, mindskelse af overarbejdstid, udvikling af deltidsarbejde og mulighed for afbrydelser i karrieren. Inden for rammerne af Luxembourg-processen opfordres arbejdsmarkedets parter til at udarbejde årsrapporter vedrørende de moderniseringsaspekter i forbindelse med tilrettelæggelsen af arbejdet, der er omfattet af forhandlinger, samt situationen med hensyn til gennemførelsen heraf og virkningerne heraf for beskæftigelsen og den måde, hvorpå arbejdsmarkedet fungerer.

15. Medlemsstaterne vil i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, når dette er hensigtsmæssigt,

- revidere de nuværende lovgivningsmæssige rammer og se nærmere på forslag til nye bestemmelser og incitamentter, der skal sikre, at de bidrager til at mindske beskæftigelsesmæssige hindringer, lette indførelsen af en moderniseret arbejdstilrettelæggelse og bistå arbejdsmarkedet med at tilpasse sig til de strukturelle forandringer i økonomien
- bestræbe sig på at sikre en bedre anvendelse på arbejdspladsen af den nuværende arbejdsmiljølovgivning ved at øge og styrke håndhævelsen heraf, yde vejledning for at hjælpe virksomhederne, navnlig små og mellemstore virksomheder, med at forbedre uddannelsen på arbejdsmiljøområdet og fastsætte mål for mindskelse af erhvervsulykker og -sygdomme i de sektorer, der traditionelt er højrisikosektorer
- samtidig tage hensyn til det forhold, at beskæftigelsesformerne i stadig højere grad er forskellige, undersøge mulighederne for at medtage mere fleksible aftaleformer i den nationale lovgivning og sikre, at de, der arbejder under de nye fleksible aftaler, nyder godt af en passende sikkerhed og en høj erhvervmæssig status, der er forenelig med erhvervslivets behov.

Støtte til at øge virksomhedernes tilpasningsevne inden for rammerne af livslang uddannelse

For at forny kvalifikationer i virksomhederne som et nøgleelement i forbindelse med livslang uddannelse:

16. opfordres arbejdsmarkedets parter til på alle relevante niveauer at:
 - indgå aftaler om livslang uddannelse for at forbedre tilpasningsevnen og lette innovationen, navnlig inden for informations- og kommunikationsteknologier; i den forbindelse bør betingelserne for at give hver enkelt arbejdstager mulighed for at kunne klare sig i informationssamfundet i 2003 fastsættes;
 - opfordre virksomhederne til at indkredse og videreformidle bedste praksis om livslang uddannelse og udvikle en europæisk pris til særligt progressive virksomheder.

IV. STYRKELSE AF LIGESTILLINGSPOLITIKKEN

Anvendelse af en strategi, hvori der tages hensyn til ligestillingsaspektet

For at skabe en situation med ligestilling og øget erhvervsfrekvens blandt kvinder i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon bør medlemsstaternes ligestillingspolitikker styrkes og omfatte alle relevante forhold, der påvirker kvinders beslutning om at tage et job.

Kvinder har stadig særlige problemer med at få adgang til arbejdsmarkedet, med at gøre karriere, med lønnen og med at forene arbejde og familieliv. Det er bl.a. derfor vigtigt:

- at sikre, at kvinderne kan nyde godt af aktive arbejdsmarkedspolitikker i forhold til den andel, de udgør af de arbejdsløse
- at være særlig opmærksom på virkningerne af kønsaspektet for skatte- og understøttelsessystemerne; det vil være hensigtsmæssigt at ændre skatte- og understøttelsessystemer, der påvirker kvindernes deltagelse på arbejdsmarkedet i negativ retning
- at lægge særlig vægt på at sikre gennemførelsen af princippet om ligeløn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi
- være særlig opmærksom på hindringer for kvinders etablering af nye virksomheder eller for at nedsætte sig som selvstændige,
- at sikre, at kvinder er i stand til positivt at nyde godt af fleksible former for arbejdstilrettelæggelse på frivillig basis, og uden at jobkvaliteten mindskes.

17. Medlemsstaterne vedtager en strategi, hvori der tages hensyn til ligestillingsaspektet, når de gennemfører retningslinjerne på tværs af alle fire søjler:

- udvikling og styrkelse af høringsordningerne med ligestillingsorganer
- anvendelse af procedurer for vurdering af virkningerne for kvinder og mænd af hver retningslinje
- udvikling af indikatorer for at måle de fremskridt, der i forbindelse med hver retningslinje gøres for så vidt angår ligestilling.

For med rimelighed at kunne vurdere fremskridt i denne politik bliver medlemsstaterne nødt til at sørge for de nødvendige dataindsamlingsystemer og -procedurer.

Bekæmpelse af uligheder mellem mænd og kvinder

Medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter bør også være opmærksom på uligevægt i kvinders eller mænds repræsentation i bestemte økonomiske sektorer og inden for bestemte erhverv samt forbedring af kvinders karrieremuligheder.

18. Medlemsstaterne vil i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, når dette er hensigtsmæssigt,

- styrke indsatsen for at mindske forskellen i arbejdsløshedens størrelse blandt kvinder og mænd ved aktivt at støtte øget beskæftigelse blandt kvinder
- træffe foranstaltning til at sikre en afbalanceret repræsentation af kvinder og mænd i alle sektorer og erhverv
- iværksætte positive foranstaltninger for at fremme ligeløn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi og mindske lønforskellene mellem kvinder og mænd; det er nødvendigt at tage fat på problemer med lønforskelle mellem kvinder og mænd i den offentlige og den private sektor, og det er hensigtsmæssigt at indkredse og vurdere virkningerne af strategier til bekæmpelse af lønforskelle mellem kvinder og mænd
- overveje i højere grad at træffe en række foranstaltninger for at forbedre kvindernes situation og dermed mindske ulighederne mellem mænd og kvinder.

Mulighed for at forene arbejde og familieliv

Strategier vedrørende afbrydelse af karrieren, forældreorlov og deltidsarbejde samt fleksible arbejdsordninger, der er af interesse for både arbejdsgivere og arbejdstagere, er af særlig betydning for mænd og kvinder. Gennemførelsen af de forskellige direktiver og aftaler mellem arbejdsmarkedets parter på dette område bør ske hurtigere og regelmæssigt overvåges. Der skal være passende pasningsmuligheder for børn og andre pasningskrævende personer for derved at støtte mænds og kvinder indslusning og fortsatte deltagelse på arbejdsmarkedet. Det er i den forbindelse vigtigt med en ligelig fordeling af de familiemæssige forpligtelser. De personer, der vender tilbage til arbejdsmarkedet efter en fraværsperiode, har måske forældede kvalifikationer og har vanskeligt ved at få adgang til uddannelse. Det må gøres lettere at sluse mænd og kvinder tilbage på arbejdsmarkedet efter en fraværsperiode. For at øge ligestillingen

19. vil medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter

- udforme, gennemføre og fremme familievenlige politikker, herunder pasningsmuligheder for børn og andre pasningskrævende personer, der er af høj kvalitet, til at betale og tilgængelige, samt forældreorlovsordninger og andre orlovsordninger
- overveje at fastsætte et nationalt mål i overensstemmelse med deres nationale situation for derved at forbedre pasningstilbuddene
- være særlig opmærksomme på kvinder og mænd, der igen ønsker at tage lønnet beskæftigelse efter et fravær, og med henblik herpå undersøge, hvordan man gradvis kan rydde hindringer for tilbagevenden til arbejdsmarkedet af vejen.